

Φθιώτιδος Συμεών: «Είναι μονόδρομος η ανόρθωσις δια της Θεοτόκου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό των Αγίων Ισαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ελένης, στην ομώνυμο παραθαλάσσια πόλη της Λοκρίδος χοροστάτησε χθες στην Ακολουθία της Β' Στάσης των Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο ο [Μητροπολίτης Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών.

«Η Εκκλησία μας μάς καλεί να καταφύγουμε στο φυσικό μας λιμάνι, που είναι η Μητέρα μας, η Παναγία, μας καλεί και πάλι να αναζητήσουμε παρηγοριά και δύναμη για να σηκωθούμε γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή, είναι μονόδρομος η «ανόρθωσις» δια της Θεοτόκου», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναλύοντας τον στίχο «Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων», χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Βρισκόμαστε και πάλι απόψε ενώπιον της Εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου, μπροστά στη Παναγία Μητέρα μας και βρισκόμαστε και πάλι πονεμένοι, συντετριμμένοι, πληγωμένοι. Κάθε φορά άλλωστε, που είμαστε μπροστά στο μητρικό χάδι και της σαρκικής μας φυσικής μητέρας του, ο καθένας από εμάς αλλά και της μητέρας όλων μας, της Παναγίας μας, πάντοτε η καρδιά μας αισθάνεται την ανάγκη να ακουμπήσει τον πόνο της, να ακουμπήσει τη στεναχώρια της, **γιατί στη μητρική αγκαλιά βρίσκει ο άνθρωπος παρηγοριά, εκεί αισθάνεται κατανόηση**, εκεί νιώθει ότι η μάνα του τον καταλαβαίνει, διότι **η μητέρα μας είναι το πρόσωπο, που μας καταλαβαίνει πριν μιλήσουμε**, που μας αφουγκράζεται ακόμα και αν βρισκόμαστε σε απόσταση χιλιομέτρων και μάλιστα είναι πολύ συγκλονιστικό ότι ακόμα και αν έχει φύγει από τη ζωή αυτό το ιερό πρόσωπο της μητέρας μας, αισθανόμαστε την ανάγκη να επικοινωνούμε μαζί του προσευχητικά και αγαπητικά, να επικαλούμεθα το όνομα της μάνας μας.

Σήμερα βρισκόμαστε έτι περισσότερο πληγωμένοι όλοι μας ανεξαιρέτως, σχεδόν άρρωστοι, είμαστε βυθισμένοι στο πένθος, βυθισμένοι στα ερωτηματικά και είμαστε κυριευμένοι από μία βαθύτατη πραγματικά **ενσυναίσθηση**, γιατί τούτες τις μέρες ο κάθε ένας έχει αισθανθεί ότι είναι **η μάνα που έχασε το παιδί της**, ότι είναι ο πατέρας που έχασε το παιδί του, ο κάθε ένας έχει μπει στη θέση αυτών των νέων, κυρίως ανθρώπων, που έφυγαν μέσα απ' αυτή τη **τραγωδία**, η οποία έπληξε τον τόπο μας, την οικογένειά μας πριν από λίγες ημέρες και ιστάμεθα ενώπιον της Παναγίας Μητέρας μας με αυτά τα συναισθήματα, με αυτή την οδύνη, αλλά και με αυτή την αναζήτηση όχι να βρούμε απαντήσεις σε ερωτήματα, αλλά να βρούμε φως και ελπίδα μες στα σκοτάδια, που νιώθουν ότι έχουν κυριεύσει την ύπαρξή μας. **Νιώθουμε όλοι καταπλακωμένοι, ένα βάρος κουβαλάμε πάνω μας, σε μεγάλο βαθμό μπορεί να είναι και ανεξήγητο και απροσδιόριστο, αλλά είναι μία αίσθηση, η οποία έχει κυριεύσει τη ζωή της.**

Μέσα λοιπόν σε αυτή την αναζήτηση, μέσα λοιπόν σε αυτή την **προσευχή** ακούμε σήμερα τον Ιερό Υμνογράφο δια των χειλέων των αμαρτωλών του αρχιερέως ή του ιερέως που τελεί την Ακολουθία να αναφωνεί προς την Παναγία μας «Χαῖρε, άνόρθωσις τῶν ανθρώπων».

Πόσο παρήγορο είναι αυτό το «Χαῖρε», πόση ελπίδα έχει γι' αυτούς τους

ανθρώπους, που για τον οποιονδήποτε λόγο και πολλώ δε μάλλον για τους λόγους που προαναφέραμε της επικαιρότητας και όχι μόνο, αισθάνονται ότι έχουν πάθει καθίζηση, για όλους που αισθανόμαστε ότι έχουν γκρεμιστεί τα πάντα, ότι έχουν καταρρακωθεί τα πάντα, για όλους όσους νιώθουμε, ότι δεν μπορούμε να εμπιστευθούμε τίποτα πια, ότι η ζωή μας είναι μετέωρη, ότι είμαστε αφημένη στα χέρια της τύχης και ότι επαφίεται στην καλή μας τύχη ή στην κακή μας τύχη η εξέλιξη φυσικών και καθημερινών πραγμάτων της ζωής μας».

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Αισθανόμαστε λοιπόν όλοι γκρεμισμένοι, απορημένοι αλλά και από άλλα θέματα και ζητήματα της ζωής μας, από διάφορες **απογοητεύσεις** μέσα στην περιπέτεια των ανθρώπινων σχέσεων, πόσες φορές δεν έχει νιώσει ο άνθρωπος όταν τον προδίδει μία φίλια, μία αγάπη, πόσες φορές δεν νιώθει ο άνθρωπος ότι γκρεμίζονται τα πάντα, πόσες φορές εμείς οι άνθρωποι που χτίζουμε εύκολα

είδωλα δε νιώθουμε να απομυθοποιούνται, να πέφτουν μπροστά μας όνειρα, σχέδια, διαβεβαιώσεις, να έρχεται η ζωή η ίδια και να μας τα ανατρέπει.

Μέσα λοιπόν σε αυτήν την ατμόσφαιρα και πάλι η Εκκλησία μας μας καλεί να καταφύγουμε στο **φυσικό μας λιμάνι, που είναι η Μητέρα μας, η Παναγία, μας** καλεί και πάλι να αναζητήσουμε παρηγοριά και δύναμη για να σηκωθούμε γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή, είναι μονόδρομος η «ανόρθωσις» δια της Θεοτόκου. Όποιος υποταχτεί στην απογοήτευση και στην ηττοπάθεια, όποιος ισοπεδώσει τα πάντα αυτός οδηγεί τους πάντες και τα πάντα στην καταστροφή. Αν αγαπάμε πραγματικά τη ζωή μας την ίδια, αν πιστεύουμε πραγματικά στην αγάπη και στη ζωή κι αν θέλουμε πραγματικά να τιμήσουμε τη μνήμη αυτών που φεύγουν άδικα, πρόωρα, αιφνιδιαστικά, δεν έχουμε παρά καμία άλλη επιλογή, παρά να σταθούμε όρθιοι, παρά να παλέψουμε, παρά να αγωνιστούμε, παρά να προχωρήσουμε μπροστά και να μετανοήσουμε.

Και τι σημαίνει **μετανοώ**; Αλλάζω συμπεριφορά, αλλάζω νοοτροπία, διορθώνω τα ημαρτημένα και τα εσφαλμένα και παύω να σκέφτομαι άρρωστα και να πράττω άρρωστα, παύω να σκέφτομαι επιπόλαια και ευκαιριακά και τυχοδιωκτικά και πράττω υπεύθυνα, σοβαρά, συνετά, αποφασίζω να ζήσω με περισσότερη **δικαιοσύνη** και όχι με βόλεμα, με περισσότερη αξιοκρατία και όχι με περιστασιακή τακτοποίηση, να ενδιαφερθώ όχι μόνο για τον εαυτό μου αλλά να ενδιαφερθώ για όλους, να ενδιαφερθώ για το κοινό καλό, γιατί όπως φαίνεται το κακό δεν κάνει διακρίσεις, το κακό δεν κάνει διαχωρισμούς, δεν κοιτάει ούτε ηλικίες, ούτε χρώματα, ούτε απόψεις, ούτε θέσεις αλλά έρχεται πραγματικά σαν οδοστρωτήρας, σαν πύρινη λαίλαπα και καίει τα πάντα..

Αυτός λοιπόν ο λόγος απόψε της προσευχής μας, το «Χαῖρε, ανόρθωσις τῶν ἀνθρώπων», αποτελεί μέσα σε αυτή την οδύνη του σταυρού, ηλιαχτίδα αναστάσεως».

Στην Ακολουθία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: οι Βουλευτές Φθιώτιδος κ. Κοτρωνιάς Γεώργιος, κ. Ιωάννης Σαρακιώτης, ο Δήμαρχος Καμένων Βούρλων κ. Ιωάννης Συκιώτης με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Ηλίας Κυρμανίδης, η Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Έμυ Αργυροπούλου καθώς και εκπρόσωποι του στρατού, των σωμάτων ασφαλείας και άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου